

บทคัดย่อ

ชื่อวิจัย : การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนที่ใช้ประสาทหูเทียม โดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกม ห้องเรียนฝึกพัฒนาการพูดผ่านการฟัง AVT 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ชื่อ - สกุล ผู้ทำวิจัย : นางสาวดวงใจ ขมิ้นแก้ว

ปริญญาและสาขาวิชา : ปริญญาตรี สาขาการศึกษาพิเศษและคอมพิวเตอร์

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนที่ใช้ประสาทหูเทียม โดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ได้รับการผ่าตัดประสาทหูเทียม ห้องเรียนพัฒนาการพูดผ่านการฟัง AVT 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือการวิจัย คือ 1.วิธีการฝึกทักษะการพูดโดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกม
2.แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จำนวน 4 แผน การฝึกทักษะการพูดโดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกม
3.แบบทดสอบความสามารถในการพูด

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการพูดของนักเรียนที่ใช้ประสาทหูเทียม โดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกมสูงขึ้น

ชื่อเรื่อง	การใช้กิจกรรมการปั้นเพื่อพัฒนาการเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประของผู้เรียนออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี
ผู้วิจัย	นางอภิชยา ชิตพันธ์
ปีการศึกษา	2567
ที่ปรึกษางานวิจัย	นายณฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาการเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประโดยใช้กิจกรรมการปั้นของผู้เรียนออทิสติก โดยการใช้รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) โดยมีกรณีศึกษาในการวิจัย จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้เรียนเพศหญิง อายุ 4 ปี จัดเป็นบุคคลออทิสติก จำนวน 1 คน ปัจจุบันศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี รับบริการรูปแบบไป - กลับ ที่หน่วยบริการเมืองชลบุรี ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนกิจกรรมการปั้น และชุดใบงานการเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประ โดยผลการวิจัย พบว่า

จากการศึกษาการใช้กิจกรรมการปั้นเพื่อพัฒนาการเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประของผู้เรียนออทิสติก กรณีศึกษาจำนวน 1 คน ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยทั้งสิ้น 12 วันไม่ติดต่อกัน โดยผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถผู้เรียนก่อนการใช้กิจกรรมการปั้น พบว่า ผู้เรียนเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประ 13 เส้น ได้ในระดับ “ดี” “พอใช้” และ “ปรับปรุง” หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการปั้นตามแผนกิจกรรมที่เน้นการใช้มือออกแรงนวด กด บีบ ดึง คลึง ปั่น แบ่งโด ตลอดระยะเวลากิจกรรม 30 นาที รวมทั้งสิ้น 6 แผน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงประเมินความสามารถหลังผู้เรียนใช้กิจกรรมการปั้น พบว่า ผู้เรียนเขียนเส้นพื้นฐานตามรอยประได้ในระดับ “ดี” และ “ดีมาก” โดยในแต่ละสัปดาห์พัฒนาการที่ดีขึ้นจากการประเมินก่อนการใช้กิจกรรม ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าความสามารถในการเขียนเส้นพื้นฐานของผู้เรียนออทิสติก หลังการใช้กิจกรรมการปั้นสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมการปั้น

ชื่อเรื่อง : การใช้สมุดสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาการสื่อสารด้วยการ แลกเปลี่ยนภาพของบุคคลออทิสติกห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย : นางกิตติมา ภานุรัตน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้สมุดสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาการสื่อสารด้วยการแลกเปลี่ยนภาพของบุคคลออทิสติกห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคคลออทิสติกห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี จำนวน ๑ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นวัตกรรม สมุดสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวัน แผนการสอนโดยใช้วิธีเพ็คส์ PECS แบบบันทึกความสามารถในการสื่อสารวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยแบบ Single Subject Design การศึกษาแบบหลายเส้นฐานต่างบุคคล (Multiple Baseline Design Across Individuals) นำผลที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรมมาแสดงเป็นกราฟและใช้การวิเคราะห์จากข้อมูลทางสายตา (Visual Analysis)

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบบันทึกความสามารถในการสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาการสื่อสารด้วยการแลกเปลี่ยนภาพของบุคคลออทิสติกห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ดำเนินการช่วงที่ ๑ ของปีการศึกษา ๒๕๖๗ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗ – ตุลาคม ๒๕๖๗ ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย รวม ๑๗ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๔ วัน วันละ ๓๐ นาที วันจันทร์ – วันพฤหัสบดี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ กระบวนการวิจัยเชิงทดลองแบบ One group Pretest - Posttest Design (แบบวิจัยคนเดียวมีการวัดก่อนและหลัง)

ผลการวิจัยพบว่า

การใช้สมุดสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาการสื่อสารด้วยการแลกเปลี่ยนภาพของบุคคลออทิสติกห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

การสื่อสารด้วยการแลกเปลี่ยนภาพ ของบุคคลออทิสติกห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ระยะที่ ๑ ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนภาพ การสื่อสารเป็นไปได้ค่อนข้างช้า แต่ก็มีการพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้สอดคล้องกับลักษณะของเด็กออทิสติกที่มีลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ จนกลายเป็นกิจวัตร และจะต้องทำตามขั้นตอนเหมือนเดิมทุกครั้ง (สุชิน เียนสวัสดิ์, ๒๕๔๘: ๑๖) เมื่อฝึกในระยะที่ ๒ การเพิ่มระยะทาง นักเรียนจะได้บ้างไม่ได้บ้าง เพราะส่วนใหญ่ นักเรียนชอบวิ่งหรือกระโดด ผู้ช่วยวิจัยจะต้องคอยกระตุ้นเป็นระยะ ๆ ในระยะนี้ผู้วิจัยจะต้องเปลี่ยนสิ่งเสริมแรงอยู่ตลอดเวลา เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อ เมื่อนักเรียนได้รับสิ่งเสริมแรงที่ชอบ จึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการสื่อสารที่ก้าวหน้าขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Skinner (๑๙๗๑ อ้างถึงใน ลักษณะพร ทองเจือเพชร, ๒๕๕๑:๓๗) กล่าวไว้ว่า การกระทำใด ๆ หากได้รับการเสริมแรงก็จะทำให้พฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำอยู่ มีอัตราการกระทำเพิ่มมากขึ้น ส่วนในระยะที่ ๓ นักเรียนสามารถแยกแยะภาพที่ต้องการได้ เนื่องจากการสอนของเพ็คส์ที่เป็นระบบ ทำให้นักเรียนรู้ว่า หยาบภาพใดจึงจะได้ตัวเสริมแรง และหยาบภาพใดที่ได้รับสิ่งที่ไม่ชอบ เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าใจก็จะทำได้ดีขึ้น สอดคล้องกับความสามารถที่เป็นจุดเด่นของเด็กออทิสติกที่เรียนรู้ได้ดีด้วยการรับรู้ผ่านการมองเห็น (Lal and Bali, ๒๐๐๗)

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้วิธีการจำคำจากรูปภาพ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเตรียมส่งต่อ 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย นางสาวนิราวรรณ แหมไธสง

ปีที่ พ.ศ. 2567

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้วิธีการจำคำจากบัตรภาพ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำความรู้จากการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการจัดทำวิจัย เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้วิธีการจำคำจากรูปภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแหล่งของการศึกษาของครู เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในครั้งต่อไป

ดำเนินการโดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงทดลอง เลือกแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด แม่กก แม่กง สื่อการสอนบัตรคำที่มีรูปภาพประกอบแบบประเมินความสามารถในการอ่าน และแบบบันทึกผลการจัดกิจกรรม

จากการศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้วิธีการจำคำจากรูปภาพ พบว่า เด็กมีเกณฑ์ผ่านร้อยละ 80 โดยก่อนการฝึกอ่านโดยใช้วิธีการจำคำจากรูปภาพ เด็กยังไม่สามารถอ่านคำศัพท์ได้ แต่หลังการฝึกอ่านโดยใช้วิธีการจำคำจากรูปภาพ เด็กสามารถอ่านคำศัพท์ได้อยู่ในระดับเกณฑ์คุณภาพดีเยี่ยม

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้หลังจากได้รับการสอนโดยใช้วิธีการจำคำจากรูปภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงระยะเวลาในการจัดกิจกรรม ต้องมีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ครูต้องคำนึงถึงความสมดุลของช่วงเวลาเพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย
2. การจัดกิจกรรมที่ลักษณะเดิม ควรมีกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนและมีสื่อที่มีความหลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจในการทำกิจกรรม

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรมประจำวันโดยใช้ภาพ เพื่อพัฒนาทักษะในชีวิตประจำวัน
เด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
หน่วยบริการสตึบ

ผู้วิจัย นางสาวชนิษฐา เขียมสันเทียะ

ปีการศึกษา 2567

ที่ปรึกษางานวิจัย นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์

บทคัดย่อ

การศึกษาผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรมประจำวันโดยใช้ภาพ เพื่อพัฒนาทักษะในชีวิตประจำวันเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสตึบ ประชากรคือ เด็กออทิสติก อายุระหว่าง 4 – 9 ปี ห้องเรียนเตรียมความพร้อม 1 หน่วยบริการสตึบ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 คน เลือกแบบเจาะจง ปัญหาที่ พบคือ เด็กยังไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมประจำวันที่เป็นทักษะในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การสวม-ถอดรองเท้านักเรียน การล้างมือ การรับประทานอาหารกลางวัน และการเข้าห้องน้ำได้ เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้มี 2 อย่างได้แก่ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน และรูปภาพตารางประจำสัปดาห์ คือ ตารางบอกกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนปฏิบัติใน 1 สัปดาห์ ตั้งแต่ วันจันทร์ – วันพุธ การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาการทดลองทั้งสิ้น 30 ครั้ง เป็นการวิจัยรายกรณี โดยใช้รูปแบบ Single Subject Design แบบ ABA ระยะเวลาฐาน 2 สัปดาห์ 6 ครั้ง ระหว่างทดลอง 4 สัปดาห์ 18 ครั้ง หลังทดลอง 2 สัปดาห์ 6 ครั้งโดยมี 3 ระยะ สถิติที่ใช้ การเปรียบเทียบระยะที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมประจำวันโดยใช้ภาพ พัฒนาทักษะในชีวิตประจำวันก่อนและหลัง ตลอดระยะเวลา 3 ระยะ และแสดงข้อมูลเป็นกราฟ

ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

เด็กออทิสติกหลังจากได้รับการฝึกปฏิบัติกิจกรรมประจำวันโดยใช้ภาพเพื่อพัฒนาทักษะในชีวิตประจำวันเด็กออทิสติกสามารถปฏิบัติกิจกรรมประจำวันได้เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน ทั้ง 3 ระยะ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้ คือ ระยะก่อนทดลองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.5 คะแนน ระหว่างการทดลองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 คะแนน และหลังการทดลองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 คะแนน เมื่อพิจารณาการฝึกปฏิบัติกิจกรรมประจำวันโดยใช้ภาพ เพื่อพัฒนาทักษะในชีวิตประจำวันเด็กออทิสติกพบว่า ทักษะในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลของการใช้โปรแกรม การนวดบำบัดน้ำลายไหล สำหรับ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต
การศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย นางสาวธัญลักษณ์ กิมสวัสดิ์

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ที่ปรึกษา นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์ ครูชำนาญการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาพฤติกรรมน้ำลายไหลในเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ๒) ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมน้ำลายไหลในเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี ก่อนและหลังการฝึกด้วยโปรแกรมการนวดบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เด็กที่มีความ บกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรีที่มี พฤติกรรมน้ำลายไหลได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน ๑ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังเข้ารับการบำบัด

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมน้ำลายไหล หมายถึง พฤติกรรมที่มีน้ำลายไหลออกจากปากบ่อยครั้ง หรือตลอดเวลา โดยจะมีน้ำลายไหลเปื้อนริมฝีปาก คาง มุมปากทั้งสองข้างก็ได้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมส่วนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอด หูหนวก เมื่อใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหลสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ห้องเรียนแพทย์แผนไทย เป็นระยะเวลา ๓๐ นาที รวมทั้งคาบเรียนเป็นนาฬิกา โดยแบ่งเป็น ๑. เวลาในการบันทึกพฤติกรรมน้ำลายไหลก่อนใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหล เป็นระยะเวลา ๕ นาที ๒. เวลาในการใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหล ๒๐ นาที ๓. เวลาในการบันทึกพฤติกรรมน้ำลายไหลหลังใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหลเป็นระยะเวลา ๕ นาที ปรากฏว่าจำนวนครั้งพฤติกรรมน้ำลายไหลก่อนใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหลในระยะเวลา ๕ นาที มีค่าเฉลี่ย ๔.๖๑ ครั้ง และ จำนวนครั้งพฤติกรรมน้ำลายไหลหลังใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหลในระยะเวลา ๕ นาที อยู่ มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๐ จะเห็นได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เมื่อใช้โปรแกรมการนวดบำบัดน้ำลายไหลในระยะเวลา ๕ นาที จะมีจำนวนครั้งพฤติกรรมน้ำลายไหลลดลง

ชื่อเรื่อง กรณีศึกษาการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้วิจัย นางภริญา จิตรโคตร

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้วยชุดกิจกรรมกรรไกรหรรษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ 2. เพื่อให้ทราบพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้วยชุดกิจกรรมกรรไกรหรรษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการบ่อทอง

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ดูแลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในการนำกิจกรรมไปใช้ในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชาย 1 คน อายุพัฒนาการ 3 - 4 ปี (ชาย 4 ปี และ 4 ปี) ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการบ่อทอง เลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ปีการศึกษา 2567 ที่มีปัญหาในการในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมกรรไกรหรรษา ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก 3) แบบบันทึกผลการเรียนรู้ (บันทึกหลังการสอน) ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ละ 2 วันๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 20 นาที รวม 20 ครั้งนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistic)แสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดกิจกรรมกรรไกรหรรษา ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก อาทิ การหยิบจับสิ่งของ การตัดกระดาษ ปรากฏว่าดีขึ้นดีขึ้น

2. ความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา หลังการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สูงกว่าก่อนการสอนจากคะแนนเฉลี่ยและคะแนนเป็นรายบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่ทักษะการนำความรู้มาใช้ในการชีวิตประจำวัน

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาผลของการฝึกกล้ามมือที่มีผลต่อความสามารถในการเขียน การขีดเส้นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนห้องเรียนเตรียมความพร้อม 9 ปีการศึกษา 2567 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต 2.แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ผลการวิจัยพบว่า 1.คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฝึกกล้ามมือที่มีผลต่อความสามารถในการเขียน การขีดเส้นของนักเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังการใช้แบบฝึกกล้ามมือ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้กล้ามมือในการขีด เขียน เพิ่มขึ้น 2.ระยะเวลาเฉลี่ยในการขีด เขียน กล้ามมือ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ใช้ระยะเวลาในการขีด เขียน หลังการฝึกใช้แบบฝึกกล้ามมือ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้กล้ามมือ ขีดเขียนได้เร็วขึ้น

ชื่อเรื่อง การส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของเด็กออทิสติกโดยการเล่านิทาน ห้องเรียนออทิสติก
เฟรนด์รูม 3 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ผู้วิจัย นางสาวกัณตา กลมเกลียว
ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อพัฒนาทักษะความมีวินัยของเด็กออทิสติกในระดับประถมวัย โดยการใช้การเล่านิทาน ใช้ข้อคิดที่ได้จากนิทาน ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลออทิสติก จำนวน 6 ซึ่งกำลังศึกษาในระดับประถมวัย ชั้นเรียนเตรียมความพร้อม ห้องเรียนออทิสติก เฟรนด์รูม 3 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ 1) สังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียน 2) นิทานความมีวินัย 3) สรุบบแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย โดยการใช้การหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถพัฒนาตนเองเรื่องความมีระเบียบวินัย มากขึ้น คิดเป็น ร้อยละ 83.33 ความอดทน คิดเป็น ร้อยละ 66.66 การปฏิบัติตามกฎ คิดเป็น ร้อยละ 66.66 ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องอาจเพราะเนื่องด้วยเด็กฯยังขาดสมาธิในการทำกิจกรรม ทำให้ขาดความเข้าใจในเนื้อหาความมีวินัยในบางส่วน โดยสรุปว่าการใช้สื่อประเภตนิทานสามารถพัฒนาทักษะความมีวินัย ของเด็กออทิสติกได้ตามสมมติฐานของการวิจัย

ชื่องานวิจัย : เรื่อง การพัฒนาทักษะอาชีพการทำเครื่องต้มโดยใช้สื่อการสอนการทำน้ำ
มะพร้าวอัญชันของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอรุมา ใจใจ

ตำแหน่ง : พนักงานราชการ

คุณวุฒิการศึกษา : ปริญญาปริญญาตรี

สาขา : คหกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา : ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพการทำเครื่องต้มโดยใช้สื่อการสอนการทำน้ำมะพร้าวอัญชัน ๒. เพื่อนำความรู้ที่รับในการวิจัยไปประกอบอาชีพในอนาคตได้เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้สื่อการสอนการทำเครื่องต้ม เรื่องน้ำมะพร้าวอัญชัน การวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ นักเรียนเตรียมความพร้อม ๑๒ จำนวน ๑ คน เลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบประเมินทักษะการทำน้ำมะพร้าวอัญชันและหลังมาเปรียบเทียบ นำผลมาวิเคราะห์แสดงข้อมูลด้วยตาราง

ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการประเมินโดยใช้สื่อการสอนการทำน้ำมะพร้าวอัญชัน นักเรียนรู้จักวัตถุดิบบางส่วน ทำไม่ได้ ขาดความมั่นใจในการทำ ความสนใจต่ำ ไม่ค่อยสนุกสนาน ขาดความมั่นใจในการทำ หลังการใช้สื่อการสอนการทำน้ำมะพร้าวอัญชัน เริ่มรู้จักและเข้าใจการใช้วัตถุดิบ สามารถทำตามขั้นตอนได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการทำเครื่องต้มและสามารถทำซ้ำได้ มีความสนใจสูงและสนุกกับการทำเครื่องต้มมีความมั่นใจมากขึ้นในการทำเครื่องต้ม ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิจัยระยะเวลา 6 สัปดาห์